

Súd: Okresný súd Čadca
Spisová značka: 9C/122/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5315203874
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 08. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubomíra Krišťáková
ECLI: ECLI:SK:OSCA:2016:5315203874.1

Uznesenie

Okresný súd Č a d c a v právnej veci žalobcu C. Č., F.. XX.XX.XXXX, T. E.. S.. Š. XXXX/XX, XXX XX Č., zastúpeného JUDr. Petrom Pohančeníkom, advokátom, Palárikova 93, Čadca proti žalovanej W. J., F.. X.X.XXXX, T. XXX XX Č. XXX, zastúpenej Advokátskou kanceláriou SOLICITORS, s.r.o., Sládkovičova 6, 010 01 Žilina, IČO: 47 239 000 v konaní o povolenie obnovy konania vedeného pod sp. zn. 11C/179/2010 takto

rozhodol:

I. Žalobu na obnovu konania vedeného pred Okresným súdom Čadca pod sp. zn. 11C/179/2010 o d m i e t a .

II. Žalovanej voči žalobcovi p r i z n á v a náhradu trov v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Žalobou, ktorá bola Okresnému súdu Čadca doručená dňa 17.4.2015, sa žalobca domáha povolenia obnovy konania vedeného pred Okresným súdom Čadca pod sp. zn. 11C/179/2010. Žalobca ním podanú žalobu na obnovu konania odôvodnil tým, že v konaní vedenom pod sp. zn. 11C/179/2010 žiadal určiť, že úkon manžela žalovanej je voči nemu právne neúčinný. Týmto úkonom bolo vyhlásenie manžela žalovanej zo dňa 7.11.2008, že rozostavaná stavba rodinného domu č. XXX kat. úz. Č. je vo výlučnom vlastníctve žalovanej - jeho manželky. Rozsudkom Okresného súdu Čadca, sp. zn. 11C/179/2010 zo dňa 27.5.2011 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline, č. k. 9Co/384/2011-192 zo dňa 7.12.2011 bola žaloba zamietnutá. Odvolací súd sa stotožnil so závermi prvostupňového súdu a uviedol, že žalobca nepreukázal existenciu vymáhateľnej pohľadávky, úmysel dlžníka zbaviť sa majetku, vedomosť žalovanej o úmysle dlžníka - manžela. Ďalej žalobca v podanej žalobe na obnovu konania uviedol, že žaloba na obnovu konania je podaná včas. Žalobca sa o dôvode obnovy konania dozvedel dňa 20.2.2015, kedy nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť rozsudok Okresného súdu Čadca, sp. zn. 5C/331/2013 zo dňa 11.9.2014. Trojmesačná lehota uplynie dňa 20.5.2015. Žaloba na obnovu konania bola podaná v zákonnej lehote. Sú splnené aj dôvody obnovy konania. Je tu rozhodnutie Okresného súdu Čadca, sp. zn. 5C/331/2013 zo dňa 11.9.2014, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 20.2.2015 a ktoré žalobca bez svojej viny nemohol použiť v pôvodnom konaní. Uvedeným právoplatným rozsudkom Okresného súdu Čadca, sp. zn. 5C/331/2013 bola preukázaná sporná pohľadávka žalobcu voči manželovi žalovanej vo výške 221.682,80,- Kč istiny s príslušenstvom. Preukázanie existencie pohľadávky právoplatným rozsudkom môže pre žalobcu znamenať priaznivejšie rozhodnutie vo veci. Žaloba bola zamietnutá aj z dôvodov, že žalobca nepreukázal úmysel manžela žalovanej ukrátiť žalobcu a vedomosť žalovanej o úmysle dlžníka - manžela. Z novelizovaného ustanovenia § 42a ods. 3 písm. a) a d) Občianskeho zákonníka vyplýva, že žalobca nemusí preukázať úmysel dlžníka ukrátiť, naopak na žalovanú sa presúva dôkazné bremeno preukázať, že nemohla rozpoznať úmysel dlžníka ukrátiť, ak išlo o manželov tak, ako tomu bolo v tomto prípade. Úmysel dlžníka sa predpokladá a nevedomosť preukazuje žalovaná, nie žalobca. Aplikácia uvedených zákonných ustanovení je pre žalobcu priaznivejšia a môže pre neho privodiť priaznivejšie rozhodnutie. Žalobca trvá na aplikácii uvedených zákonných ustanovení. Zároveň z výsledkov konania na Okresnom súde

Čadca, sp. zn. 5C/331/2013 vyplynuli nové skutočnosti, nové dôkazy, ktoré aj pri zaujatí iného právneho názoru preukazujú, že dlžník konal v úmysle ukrátiť veriteľa - žalobcu a žalovaná o tomto úmysle vedela, čo vyplýva z dôkazov a súdnych spisov pripojených ku konaniu vedenému pod spisovou značkou 5C/331/2013. Tento záver vyplýva aj z chronologického usporiadania dôkazov, úkonov a tvrdení. Manželstvo žalovanej bolo uzatvorené dňa X.X.XXXX a rozvedené bolo dňa XX.XX.XXXX s právoplatnosťou dňa XX.XX.XXXX. Z návrhu žalovanej ako navrhovateľky v rozvode konaní a aj zo zápisnice o pojednávaní zo dňa 12.10.2010 vyplýva, že žalovaná mala vedomosť o dlhoch manžela. Mala vedomosť aj o spore so žalobcom. Spory sa vyostřili v čase výstavby rodinného domu (rok 2008). Žalovaná ako navrhovateľka uviedla, že bývajú v spoločne postavenom dome, ktorý však z veľkej časti finančne zabezpečovala ona (príjem 500,- € mesačne + 150,- € na základe certifikácie). Finančné prostriedky za predaj bytu (1.550.000,- Sk), z ktorých mal dlžník zaplatiť preddavok na materiál na stavbu rodinného domu, použil údajne na podnikanie. Vychádzajúc z týchto tvrdení, ktoré v rozvode konaní potvrdil dlžník, potom všetky úkony dlžníka smerovali k ukráteniu veriteľa - žalobcu a žalovaná mala o tom vedomosť, že úkony sledujú uvedený cieľ. V časovej príčinnej súvislosti so zadlžením dlžníka nielen vo vzťahu k žalobcovi, ale aj k ďalším subjektom a v časovej príčinnej súvislosti s výstavbou rodinného domu dlžník za spolupráce a s plným vedomím žalovanej realizoval úkony smerujúce k ukráteniu pohľadávky žalobcu, a to dohodu o vyporiadaní BSM zo dňa 7.11.2008, do ktorej nebol zahrnutý rozostavaný dom, ale len hnutelné veci, vyhlásenie dlžníka zo dňa 7.11.2008, ktorým sa vzdal nároku na 1/2-icu rodinného domu (resp. výplaty vyporiadacieho podielu za rodinný dom s tým, že rodinný dom patrí vlastnícky len žalovanej), návrh na zápis rozostavaného rodinného domu na list vlastníctva č. XXXX, kat. úz. Č. zo dňa 7.11.2008 na žalovanú v podiele 1/1. Je preukázané, že uvedené úkony urobili spoločne s úmyslom ukrátiť veriteľov, a teda aj žalobcu, aby sa nemohol uspokojiť výťažkom z predaja rodinného domu. Žaloba na určenie odporovateľnosti bola zamietnutá aj z dôvodu, že byt bol darovaný žalovanej (peniaze na byt) v čase, keď dlh neexistoval. Zo spisu V 611/99 vyplýva, že byt získali od príbuznej v čase trvania manželstva. Žalovaná tvrdila, že rodinný dom bol postavený za kúpnu cenu za byt, ktorý patril len jej. V rozvodovom konaní však uviedla, že kúpnu cenu za predaj bytu minul jej manžel na podnikateľské účely. S výstavbou rodinného domu sa započalo dňa 12.4.2008, BSM bola právoplatne zrušená dňa 22.10.2008, teda od 12.4.2008 do 22.10.2008 sa dom staval z prostriedkov patriacich do BSM. Úver bol poskytnutý až 12.12.2008. Zodpovedá tomu aj vyjadrenie žalovanej do zápisnice o pojednávaní dňa 12.10.2010 v konaní vedenom pod spisovou značkou 11C/111/2010 na strane 4, podľa ktorého „bývajú v spoločne postavenom rodinnom dome, ktorý však z veľkej časti finančne zabezpečovala zo svojho príjmu.“ Aj keď by bol rodinný dom len z časti postavený zo spoločných prostriedkov, ako tomu bolo v tomto prípade, patrí do BSM celý rodinný dom a v rámci vyporiadania BSM mal byť vyporiadajú aj rodinný dom a aj investície a dlhy jedného z manželov. Napriek predmetným ustanoveniam Občianskeho zákonníka manželia vyporiadali iba hnutelné veci, rodinný dom do vyporiadania nezahrnuli, čo spôsobilo absolútne neplatnú dohodu o vyporiadaní BSM zo dňa 7.11.2008 pre rozpor so zákonom, ku ktorej súd musí prihliadať z úradnej moci. Úkon podpisovali obidvaja manželia s vedomím a úmyslom ukrátiť veriteľa - žalobcu, pretože v rovnaký deň 7.11.2008 dlžník vystavil úkon, ktorým sa vzdal nároku na jednu polovicu rodinného domu, resp. vyporiadacieho podielu a v rovnaký deň 7.11.2008 bol podaný návrh žalovanej na kataster, na základe čoho bola zapísaná stavba na list vlastníctva č. XXXX kat. úz. Č.. Z týchto skutočností vyplýva, že odporovateľný nie je úkon, ktorým rodičia darovali dcére kúpnu cenu za byt, odporovateľný úkon je ten, ktorým sa dlžník zbavil majetku jednostranným vyhlásením dňa 7.11.2008. Preto nemá právnu relevanciu záver, že byt získala žalovaná v čase, kedy dlh neexistoval. Právnu relevanciu má záver, že v čase existencie dlhu sa dlžník s vedomím žalovanej zbavil majetku (rodinného domu, resp. výplaty za rodinný dom), hoci patrí do BSM, pretože nebol nadobudnutý iba z finančných prostriedkov za predaj bytu, ktorý vlastnícky patril iba žalovanej. Odporovateľný úkon na rozostavanú stavbu je zo dňa 7.11.2008. Na základe uvedeného preto žalobca navrhol, aby súd povolil obnovu konania vedeného pred Okresným súdom Čadca pod spisovou značkou 11 C 179/2010 v spojení s konaním vedeným pred Krajským súdom v Žiline pod spisovou značkou 9Co 384/2011 a následne po právoplatnosti uznesenia o povolení obnovy konania vydal rozsudok, ktorým určí, že jednostranný právny úkon dlžníka L.I. J. zo dňa 7. 11. 2008, ktorým vyhlásil, že nie je bezpodielovým spoluvlastníkom rozostavanej stavby rodinného domu (tohto času rodinného domu číslo súpisné XXX, Č.) je voči žalobcovi odporovateľným a neúčinným právnym úkonom v rozsahu žalobcovej pohľadávky voči L. J. vo výške 221.682,80 Kč istiny s príslušenstvom priznanej rozsudkom Okresného súdu Čadca, č. k. 5 C 331/2013 zo dňa 11. 9. 2014 a právoplatným dňa 20. 2. 2015.

2. Žalovaná vo vyjadrení k podanej žalobe uviedla, že základným predpokladom a podmienkou na povolenie obnovy konania je podľa pôvodnej právnej úpravy obsiahnutej v § 228 a nasl. O. s. p., ako

aj novej právnej úpravy v § 397 a nasl. CSP existencia dôvodu obnovy konania a aj zachovanie lehoty na podanie žaloby na obnovu konania. Žalovaná má zato, že ani jeden z uvedených predpokladov nie je naplnený. Pokiaľ ide o existenciu dôvodu obnovy konania, žalobca existenciu dôvodu obnovy konania odvíja od existencie rozhodnutia Okresného súdu Čadca, sp. zn. 5C/331/2013 zo dňa 11.9.2014, ktoré nadobudlo právoplatnosť 20.2.2015. V tomto smere je nevyhnutné poukázať, že samotné rozhodnutie smerujúce k uloženiu povinnosti plniť žalovanému nemá konštitutívne, ale deklaratórne účinky. Rozhodnutie súdu iba deklaruje povinnosť, ktorá vyplýva z hmotného práva. Je zrejmé, že pokiaľ žalobca argumentuje, že v pôvodnom konaní nemohol, resp. nevedel preukázať existenciu vymáhateľnej pohľadávky bez uvedeného rozhodnutia, tak uvedené nezodpovedá účinkom rozhodnutia Okresného súdu Čadca, sp. zn. 5C/331/2013. Rozhodnutie súdu o priznaní práva na plnenie, ktoré má len deklaratórne účinky, t.j. nezakladá právo na plnenie, ale jeho existenciu len deklaruje, nie je novým dôkazom v konaní. Existenciu práva v konaní súd abstrahoval z iných dôkazných prostriedkov a tieto mohli byť vykonané v pôvodnom konaní pri vyriešení otázky existencie vymáhateľnej pohľadávky. Žalobca inak povedané už v pôvodnom konaní disponoval dôkazmi a skutočnosťami, ktorými mohol preukazovať existenciu vymáhateľnej pohľadávky. To, že uvedené dôkazy v konaní neuplatnil za účelom riešenia uvedenej predbežnej otázky, prípadne nenavrhol prerušenie konania až do priznania práva v inom konaní, nemožno dávať žalovanej za vinu. Žalobca bol dominus litis, a teda disponoval diapazónom možností, ktoré mu procesné predpisy dávali v rámci dispozície v konaní. Ich nevyužitie, prípadne neunesenie dôkazného bremena pri preukázaní existencie pohľadávky v pôvodnom konaní, nie je dôvodom na obnovu konania a rozhodnutie Okresného súdu Čadca sp. zn. 5C/331/2013 nie je právnou skutočnosťou, ktorou sa zakladá právo na plnenie. Žalobca už v čase pôvodného konania mohol preukazovať existenciu práva, na základe ktorého vzniklo právo na plnenie. Sporové konanie je konanie, ktoré je ovládané zásadou kontradiktórnosti. V zmysle zásady kontradiktórnosti je na účastníkovi konania uniesť bremeno tvrdenia a dôkazné bremeno a súd nemá vyhľadávaciu povinnosť na úplné zistenie skutkového stavu veci. Bolo na žalobcovi, aby v konaní uniesol svoju povinnosť tvrdenia, ako i dôkaznú povinnosť o skutočnostiach, ktoré boli podmienkou pre vyhovieň jeho žalobe. Ďalšou podmienkou pre podanie žaloby je zachovanie zákonných lehôt. Zákon uvedené vyžaduje tak v § 230 OSP, ako aj v § 403 a nasl. CSP. V zmysle uvedených ustanovení sa rozlišuje tzv. objektívna lehota a subjektívna lehota na podanie žaloby. Vymedzenie objektívnej lehoty na podanie žaloby je obsiahnuté v § 230 OSP a § 403 ods. 2 CSP, ktoré zhodne stanovujú dĺžku objektívnej lehoty na podanie žaloby v dĺžke troch rokov od právoplatnosti rozhodnutia. Najneskorší moment možnosti uplatnenia žaloby na obnovu konania je moment 3-ročnej lehoty od právoplatnosti napádaného rozhodnutia, t.j. najneskôr do 2.4.2015. Keďže prezenčná pečiatka súdu jednoznačne preukazuje moment prijatia žaloby dňa 17.4.2015, má žalovaná zato, že žaloba žalobcu na obnovu konania bola podaná oneskorene. Jedinými výnimkami z uvedenej lehoty sú prípady uvedené v § 404 CSP (predtým § 230 ods. 2 OSP). Pri skúmaní uvedených výnimiek z aplikácie trojročnej lehoty je možné konštatovať, že nie sú dané dôvody na postup podľa § 404 CSP, čoho dôsledkom je, že žalobca podal žalobu na obnovu konania oneskorene. Žalovaná preto navrhla žalobu na obnovu konania zamietnuť a priznať jej náhradu trov konania.

3. Podľa § 180 CSP po vyvolaní veci súd zistí, či sa dostavili osoby, ktoré boli na pojednávanie predvolané. Ak sa tieto osoby nedostavili, súd rozhodne, či sa pojednávanie bude konať v ich neprítomnosti, a otvorí pojednávanie.

4. Súd vykonal pojednávanie v neprítomnosti žalobcu a žalovanej. Žalobca termín pojednávania prevzal dňa 21. 6. 2016. Pojednávanie odročit' nežiadal. Žalovaná termín pojednávania prevzala dňa 23. 6. 2016. Právny zástupca žalovanej ospravedlnil jej neprítomnosť na pojednávaní. Pojednávanie odročit' nežiadal. Súd tak u žalobcu a žalovanej nemal zistené žiadne prekážky, ktoré by bránili vykonaniu pojednávania. Preto konal v ich neprítomnosti.

5. Vykonaným dokazovaním, a to oboznámením pripojeného spisu Okresného súdu Čadca, sp. zn. 5 C 331/2013, spisu Okresného súdu Čadca, sp. zn. 11C 179/2010 a spisu Okresného súdu Čadca, sp. zn. 1 T 76/2010, ako aj vyjadreniami právnych zástupcov účastníkov mal súd zistený nasledovný skutkový stav:

6. Právny zástupca žalobcu vo svojom vyjadrení uviedol, že žalobca sa domáha povolenia obnovy konania voči pôvodnému rozsudku Okresného súdu Čadca, sp. zn. 11C/179/2010 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline, sp. zn. 9Co/384/2011 zo dňa 7.12.2011, ktorými bola zamietnutá žaloba žalobcu voči žalovanej o určenie neúčinnosti právneho úkonu. Hlavnou skutočnosťou pre podanie

žaloby na obnovu konania je rozsudok Okresného súdu Čadca, sp. zn. 5 C 331/2013, ktorým bola pohľadávka žalobcu uznaná a manžel žalovanej bol zaviazaný zaplatiť žalobcovi dlžnú čiastku vo výške 221.628,80 Kč s prísľušenstvom. Toto je nová skutočnosť, ktorá v pôvodnom konaní nebola známa, resp. bola známa, avšak nebola dostatočným spôsobom preukázaná na to, aby krajský súd konštatoval existenciu tejto pohľadávky. Krajský súd požadoval, aby bolo jednoznačne preukázané, že táto pohľadávka existuje. Keďže v tom čase prebiehalo aj trestné konanie voči manželovi žalovanej, žalobca nemohol túto pohľadávku uplatniť v samostatnom civilnom konaní, pretože by sa jednalo o duplicitné konanie. Musel vyčekať na skončenie trestného konania. Pokiaľ ide o úmysel manžela žalovanej ukrátiť žalobcu a vedomosť žalovanej o tomto úmysle, právny zástupca žalobcu poukázal na ustanovenie § 42 ods. 3 písm. a), d) Občianskeho zákonníka. Dôkazná povinnosť v tomto prípade prechádza na samotnú žalovanú, ktorá je povinná preukázať, že pri náležitej starostlivosti tento úmysel svojho manžela ukrátiť veriteľa poznať nemohla. Ďalšou dôležitou skutočnosťou, ktorá mení situáciu oproti pôvodnému rozhodnutiu, bola skutočnosť, že žalovaná potvrdila, že výstavbu rodinného domu zabezpečovala z predaja bytu, ktorý mala vlastníť v Č., avšak podľa rozvodového rozsudku priznala, že finančné prostriedky z predaja bytu použil jej manžel nie na výstavbu rodinného domu, ale na svoje podnikanie. Stavebné povolenie bolo udelené v apríli 2008. Úver žalovaná získala až v decembri 2008 a dom bol kolaudovaný začiatkom roku 2009. To znamená, že v čase od získania stavebného povolenia v apríli 2008 do konca roku 2008, kedy bol poskytnutý úver, musel sa stavať rodinný dom z finančných prostriedkov, ktoré ale nepochádzali zo samotného úveru. Preto stavba rodinného domu musela byť jednoznačne financovaná zo spoločných prostriedkov a za tohto stavu rodinný dom musel patriť do bezpodielového spoluvlastníctva manželov. Z rozvodového spisu z roku 2010 vyplýva, že žalovaná vedomosť o dlhu svojho manžela mala, keď vo svojej výpovedi uviedla, že dlžoby jej manžela trvajú 3, 4 roky, teda siahajú práve do obdobia rokov 2007 - 2008. Potvrdila aj, že mala vedomosť o spore medzi jej manželom a žalobcom. Potvrdila, že spory sa vyostрили práve v čase výstavby rodinného domu, teda v roku 2008, že spolu bývali v spoločnom dome a výstavbu domu z veľkej časti finančne zabezpečovala práve ona. Zo slovnej formulácie „z väčšej časti“ jednoznačne vyplýva, že sa musel na výstavbe rodinného domu podieľať aj jej manžel. Tým, že sa manžel žalovanej vzdal tohto rodinného domu svojim vyhlásením zo dňa 7.11.2008, ukrátil žalobcu ako svojho veriteľa, ktorý mohol uspokojiť svoju pohľadávku práve prípadnou exekúciou z tohto rodinného domu. O tom, že tu bol úmysel manžela žalovanej ukrátiť žalobcu, svedčí aj skutočnosť, že v jeden deň, a to 7.11.2008, bola uzatvorená dohoda o vyporiadaní BSM, ktorá rodinný dom ne zahŕňala napriek tomu, že patril do BSM a v ten istý deň dlžník urobil vyhlásenie, ktorým sa vzdal nároku na polovicu rodinnému domu a zároveň bol podaný návrh na zápis rodinného domu len na samotnú žalovanú. Krátko pred týmto dátumom dňa 30.10.2008 sa stala splatnou pohľadávka žalobcu z pôžičky. O tom, že žalovaná vedomosť o úmysle ukrátiť veriteľa mala, svedčí aj to, že manželstvo bolo uzatvorené v roku 1994, ale vyporiadanie dlhov a zrušenie BSM bolo až v septembri 2008, pričom žalovaná potvrdila, že mala vedomosť o dlhoch svojho manžela, ktoré trvali od roku 2007. Zachovanie lehoty na podanie žaloby na obnovu konania právny zástupca žalobcu odôvodnil rozsudkom Okresného súdu Čadca, sp. zn. 5C/331/2013 zo dňa 11.9.2014, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 20.2.2015. Zároveň uviedol, že pokiaľ subjektívna lehota začala plynúť ešte pred uplynutím objektívnej lehoty, táto subjektívna lehota má právo doplynúť, to znamená, že neplatí zásada, že by objektívna lehota pohlcovala subjektívnu lehotu. Pokiaľ subjektívna lehota začala plynúť za plynutia objektívnej lehoty, ale jej časť uplynie až po uplynutí objektívnej 3-ročnej lehoty, tak subjektívna lehota má právo doplynúť.

7. Právny zástupca žalovanej poprel existenciu dôvodov obnovy konania tak, ako boli žalobcom uplatnené. Poukázal na písomné vyjadrenie k podanej žalobe na obnovu konania. Uviedol, že neexistujú nové skutočnosti a dôkazy, ktoré by mohli privodiť priaznivejšie rozhodnutie Okresného súdu Čadca. V zmysle ustálenej judikatúry pojmom vymáhateľná pohľadávka sa rozumie pohľadávka, pri ktorej je dané tzv. *actio nata*, čiže pohľadávka, ktorá je žalovateľná, vymáhateľná, čiže nie je to pohľadávka priznaná rozhodnutím súdu. Ďalej v podstate samotný rozsudok, sp. zn. 11C/179/2010 okrem nepreukázania vymáhateľnej pohľadávky vychádzal aj z ďalšej skutočnosti, a to je nepreukázanie úmyslu, resp. neexistencia úmyslu ukrátiť veriteľa. Dôvody obnovy tak, ako ich popísal vo vzťahu k týmto skutočnostiam žalobca, tieto spočívajú buď v nesprávnom právnom posúdení v pôvodnom konaní, resp. v nesprávnom hodnotení dôkazov, ktorá skutočnosť neodôvodňuje žalobu na obnovu konania. Skutočnosť, že žalovaná mala v pôvodnom konaní preukazovať alebo vyvrátiť prezumovaný úmysel, bola známa už v pôvodnom konaní s tým, že vo vzťahu k ustanoveniu § 42a Občianskeho zákonníka nedošlo k zmene právneho predpisu. Toto ustanovenie v takomto znení už existovalo v uvedenom čase roku 2010. Teda neexistuje tu dôvod obnovy konania. Zároveň žalobca poukazuje iba na tzv. subjektívnu

lehotu na podanie žaloby na obnovu konania. Z hľadiska lehôt na podanie žaloby na obnovu konania je tu aj objektívna 3-ročná lehota a počíta sa od momentu právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej, kedy bola žaloba zamietnutá. K zamietnutiu žaloby v pôvodnom konaní došlo 2.4.2015 a žaloba na obnovu konania bola podaná na súd dňa 17.4.2015, čiže po uplynutí 3-ročnej lehoty. Z uvedeného dôvodu je zrejmé, že žaloba na obnovu konania je po lehote a neexistujú žiadne dôvody v zmysle § 404 CSP, ktoré by odôvodňovali podstatne dlhšiu objektívnu lehotu.

8. Predmetom konania vedeného pred Okresným súdom Čadca, sp. zn. 11 C 179/2010 bol nárok žalobcu uplatnený voči žalovanej na určenie neúčinnosti právneho úkonu - prehlásenia Ľ.S. J. a zápis rozostavaného rodinného domu postaveného na parcele CKN číslo XXXX/X, katastrálne územie Č. listinou Z 4041/2008 zo dňa 10. 11. 2008 na Správe katastra Čadca voči žalobcovi. Rozsudkom, č. k. 11C/179/2010-170 zo dňa 27.5.2011 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline, č. k. 9Co/384/2011-192 zo dňa 7.12.2011 súd žalobu zamietol. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 2.4.2012.

9. Rozsudkom Okresného súdu Čadca, č. k. 5C/331/2013-105 zo dňa 11.9.2014 súd zaviazal žalovaného Ľ. J. zaplatiť žalobcovi C. Č. sumu vo výške 221.682,80 Kč s príslušenstvom. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 20.2.2015.

10. Podľa pripojeného spisu Okresného súdu Čadca, sp. zn. 1T/76/2010 Krajský súd v Žiline rozsudkom, č. k. 3To/24/2013-268 zo dňa 27.6.2013 s právoplatnosťou 27.6.2013 zrušil rozsudok Okresného súdu Čadca sp. zn. 1T/76/2010 zo dňa 22.11.2012 a obžalovaného Ľ. J. podľa § 285 písm. b) Trestného poriadku spod obžaloby oslobodil, pretože skutok nie je trestným činom. Poškodeného C. Č. súd podľa § 228 ods. 3 Trestného poriadku odkázal s nárokom na náhradu škody na občianske súdne konanie.

11. Podľa § 397 ods. 1 CSP proti právoplatnému rozsudku je prípustná žaloba na obnovu konania, ak

- a) sú tu skutočnosti, rozhodnutia alebo dôkazy týkajúce sa strán a predmetu pôvodného konania, ktoré ten, kto podal žalobu na obnovu konania, bez svojej viny nemohol použiť v pôvodnom konaní, ak môžu privodiť pre neho priaznivejšie rozhodnutie vo veci,
- b) možno vykonať dôkazy, ktoré sa nemohli vykonať v pôvodnom konaní, ak môžu privodiť pre stranu priaznivejšie rozhodnutie vo veci,
- c) bolo rozhodnuté v neprospech strany v dôsledku trestného činu sudcu, iných subjektov konania alebo inej osoby zúčastnenej na konaní,
- d) Európsky súd pre ľudské práva rozhodol alebo dospel vo svojom rozsudku k záveru, že rozhodnutím súdu alebo konaním, ktoré mu predchádzalo, boli porušené základné ľudské práva alebo slobody strany a závažné dôsledky tohto porušenia neboli odstránené priznaným spravodlivým zadosťučinením,
- e) je v rozpore s rozhodnutím Súdneho dvora Európskej únie, Rady Európskej únie alebo Komisie, ktoré je pre strany záväzné, alebo
- f) možnosť jeho preskúmania vyplýva z osobitného predpisu v súvislosti s uznaním alebo výkonom rozhodnutia slovenského súdu v inom členskom štáte Európskej únie.

Podľa § 399 CSP žaloba na obnovu konania nie je prípustná proti rozhodnutiu, ktorého zmenu alebo zrušenie možno dosiahnuť inak.

Podľa § 400 CSP žalobu na obnovu konania môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Podľa § 403 ods. 1 CSP žaloba na obnovu konania sa podáva v lehote troch mesiacov, odkedy sa ten, kto podal žalobu na obnovu konania, mohol dozvedieť o dôvode obnovy, alebo odo dňa, keď ho mohol uplatniť.

Podľa § 403 ods. 2 CSP žaloba na obnovu konania sa podáva najneskôr v lehote troch rokov od právoplatnosti rozhodnutia.

Podľa § 404 CSP za splnenia podmienok podľa § 403 ods. 1 po troch rokoch od právoplatnosti rozhodnutia možno podať žalobu na obnovu konania, ak

- a) bol trestný rozsudok, na podklade ktorého sa v civilnom súdnom konaní priznalo právo, neskôr podľa trestnoprávných predpisov zrušený,

- b) nové dôkazy súvisia s novými vedeckými metódami, ktoré v pôvodnom konaní nebolo možné použiť, alebo
- c) ide o dôvody obnovy konania uvedené v § 397 písm. c) až e).

Podľa § 405 CSP odpustenie zmeškania lehoty na podanie žaloby na obnovu konania nie je prípustné.

Podľa § 413 ods. 1 písm. a/ CSP súd uznesením odmietne žalobu na obnovu konania, ak bola podaná oneskorene.

Podľa § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

12. Žaloba na obnovu konania predstavuje mimoriadny opravný prostriedok. Jej podanie Civilný sporový poriadok viaže na splnenie podmienok uvedených vo vyššie citovanom § 397 a nasl., v zmysle ktorých žalobu na obnovu konania možno podať iba voči právoplatnému rozsudku, ktorého zmenu nie je možné dosiahnuť inak, osobou oprávnenou na jej podanie je strana, v neprospech ktorej bolo v pôvodnom konaní rozhodnuté, a to v zákonom stanovenej lehote a zo zákonom taxatívne stanovených dôvodov. Civilný sporový poriadok rozlišuje medzi objektívnou trojročnou lehotou na podanie žaloby na obnovu konania, ktorá plynie od právoplatnosti rozhodnutia napadnutého žalobou na obnovu konania a subjektívnou trojmesačnou lehotou, ktorá plynie odvtedy, kedy sa ten, kto podal žalobu na obnovu konania mohol dozvedieť o dôvode obnovy konania alebo odo dňa, keď dôvod obnovy konania mohol uplatniť. Uvedené lehoty sú lehotami zákonnými. Nie je možné ich predĺžiť. Objektívna lehota neplatí iba za splnenia niektorého z predpokladov uvedených v § 404 CSP. Dôvody podania žaloby na obnovu konania sú taxatívne stanovené v § 397 CSP. Všetky uvedené predpoklady procesnej prípustnosti žaloby na obnovu konania je súd povinný skúmať z úradnej moci.

13. V súdenom prípade žalobca podal žalobu na obnovu konania voči rozsudku Okresného súdu Čadca, č. k. 11 C 179/2010-170 zo dňa 27. 5. 2011 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline, č. k. 9 Co 384/2011-192 zo dňa 7. 12. 2011, ktoré nadobudli právoplatnosť dňa 2. 4. 2012. Žalobcom podaná žaloba na obnovu konania tak smeruje voči rozhodnutiu, voči ktorému Civilný sporový poriadok jej podanie pripúšťa.

14. Vykonaným dokazovaním, a to obsahom spisového materiálu Okresného súdu Čadca, sp. zn. 11 C 179/2010 mal súd ďalej preukázané, že žalobca bol stranou uvedeného konania, v ktorom boli vydané citované rozhodnutia, voči ktorým podal žalobu na obnovu konania a uvedenými rozhodnutiami bolo rozhodnuté v jeho neprospech, keď ním podaná žaloba na určenie neúčinnosti právneho úkonu bola právoplatne zamietnutá. Žalobca je preto oprávnenou osobou na podanie žaloby na obnovu konania. Svedčí mu v danom konaní aktívna legitímácia. Zároveň stranou uvedeného konania vedeného pod spisovou značkou 11 C 179/2010 bola i žalovaná. Žalovaná je v danom konaní pasívna legitímovaná.

15. Ďalším predpokladom procesnej prípustnosti žaloby na obnovu konania je včasnosť jej podania. Ako už bolo uvedené, Civilný sporový poriadok upravuje tzv. objektívnu trojročnú lehotu a tzv. subjektívnu trojmesačnú lehotu na podanie žaloby na obnovu konania. Súd v súdenom prípade dospel na základe vykonaného dokazovania k záveru, že žalobcom podaná žaloba na obnovu konania bola podaná oneskorene. Rozhodujúcim okamihom pre začiatok plynutia objektívnej lehoty na podanie žaloby na obnovu konania je právoplatnosť rozsudku Okresného súdu Čadca, č. k. 11 C 179/2010-170 zo dňa 27. 5. 2011 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline, č. k. 9Co 384/2011-192 zo dňa 7. 12. 2011. Citované rozsudky nadobudli právoplatnosť dňa 2. 4. 2012. Objektívna lehota na podanie žaloby na obnovu konania v nadväznosti na § 121 ods. 3 CSP uplynula dňa 2. 4. 2015. Žaloba na obnovu konania bola podľa prezenčnej pečiatky Okresného súdu Čadca podaná žalobcom osobne do podateľne Okresného súdu Čadca dňa 17. 4. 2016. Žaloba na obnovu konania bola podaná po uplynutí objektívnej lehoty na jej podanie. Zároveň súd skúmal existenciu dôvodov uvedených vo vyššie citovanom § 404 CSP, kedy táto objektívna lehota na podanie žaloby neplatí. V konaní nebol ani tvrdený a ani preukázaný žiaden z uvedených taxatívne stanovených dôvodov uvedených v § 404 CSP. Preto je žalobcom podaná žaloba na obnovu konania podaná oneskorene a na tomto závere nič nemení argumentácia žalobcu, že mu neuplynula subjektívna lehota na jej podanie a táto subjektívna lehota, pokiaľ začala

plynúť počas plynutia objektívnej lehoty, má právo doplynúť. Súd sa s touto argumentáciou žalobcu nestotožnil. Subjektívna lehota na podanie žaloby na obnovu konania sa môže uplatniť iba v rámci objektívnej lehoty a najneskôr uplynie spolu s objektívnou lehotou. Argumentácia žalobcu, že subjektívna lehota má právo doplynúť aj po uplynutí objektívnej lehoty, je nesúladná s § 404 CSP, ktoré, ako už bolo uvedené, taxatívne vymedzuje dôvody, pri ktorých objektívna lehota neplatí a pri ktorých možno žalobu na obnovu konania podať aj po uplynutí troch rokov od právoplatnosti rozhodnutia žalobou na obnovu konania napadnutého. Prijatím uvedenej argumentácie žalobcu by v podstate došlo k rozšíreniu dôvodov, kedy objektívna lehota na podanie žaloby neplatí. Preto súd zo všetkých uvedených dôvodov bol toho názoru, že žalobcom podaná žaloba na obnovu konania tým, že bola podaná po uplynutí objektívnej trojročnej lehoty na jej podanie a zároveň neboli zistené žiadne dôvody uvedené v § 404 CSP, bola podaná oneskorene, a preto bol súd nútený žalobcom podanú žalobu na obnovu konania bez skúmania dôvodov podľa § 397 CSP, odmietnuť podľa § 413 ods. 1 písm. a/ CSP. Zároveň z tohto dôvodu, keďže žalobcom podaná žaloba na obnovu konania bola podaná oneskorene, súd nevykonal žalobcom navrhované dôkazy pripojením spisového materiálu o rozvode manželstva žalovanej a spisu o zrušení BSM žalovanej, nakoľko vykonanie týchto dôkazov za existujúceho skutkového stavu považoval za nadbytočné, keďže dôvodmi obnovy konania podľa § 397 CSP z dôvodu oneskoreného podania žaloby na obnovu konania sa súd už nezaoberal.

16. Žalovaná bola v konaní v celom rozsahu úspešná. Preto jej súd v súlade s vyššie citovaným § 255 ods. 1 CSP v spojení s § 262 ods. 1 CSP priznal voči žalobcu náhradu trov v rozsahu 100%.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Čadca písomne v dvoch vyhotoveniach.

Podľa § 363 CSP v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 CSP ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis; ak ide o podanie urobené v prebiehajúcim konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie v zmysle § 364 CSP.